

Koncert pamięci Szabolcsa Esztényiego. Pulsacja.

Opis

PULSACJA – KONCERT PAMIĘCI SZABOLCSA ESZTÉNYIEGO 03-12-2025

»

PULSACJA

pulsacja zdominowała nie jeden utwór podczas wieczoru

pulsacja zdominowała nie jeden utwór podczas wieczoru

praktycznie wszystko pulsowało

rozedrgane w wirtuozerii

rozpalonej 1/4 arem naszpikowanym emocjami

od ruchu przez dźwięk

po

(od pierwszych chwil

w całym

blisko trzygodzinnym koncercie)

kształty fraz

uwikłane w gębi rozimprowizowanej retoryki

w zadumę sensów

w spójności

logicznej kwintesencji przesłania i ich zestrojów

wszystko w kreacjach najwyższego lotu

w artystycznym hołdzie Mistrzowi

od miesiocy obecnemu inaczej

za to wciąż 1/4 mocniej

peÅ?niej w nas odczuwalnemu

20251204 /Tonca Raim vel Ewa Jakubowska/

â,»

KONCERT PAMIÄ?CI SZABOLCSÄ??A ESZTÄ?NYIÄ??EGO w ramach Konferencji KONFERENCJA

â??KreatywnoÅ?Ä? w edukacji muzycznej â?? Szabolcs EsztÄ?nyi â?? pianista, kompozytor,
pedagog.â?•

Koncert poÅ?wiÄ?cony pamiÄ?ci SzabolcsÄ??a EsztÄ?nyiâ??ego â?? z udziałem osÃ³b,
ktÃ³re poprzez obecnoÅ?Ä? scenicznÄ, dobÃ³r dzieÅ?, sposÃ³b kreacji i wspÃ³lnotÄ? idei
tworzyÄ?y z Nim artystyczne kontinuum â?? staÅ? siÄ? wydarzeniem o niezwykÅ?ej
intensywnoÅ?ci.

ByÅ? to koncert mentorÃ³w, przyjaciÃ³Å?, uczniÃ³w, najbliÅ¼szych wspÃ³Å?pracownikÃ³w.

I jednoczeÅ?nie koncert *dla nich*, wspÃ³Å?tworzony przez wielu z *nich* â?? gestami lojalnoÅ?ci,
wdziÄ?cznoÅ?ci, miÄ?oÅ?ci do Mistrza i uznaniu dla Jego geniuszu.

PublicznoÅ?Ä?, wypeÅ?niajÄ ca salÄ? po brzegi, niosÄ?a w sobie doÅ?wiadczenie straty,
osierocenia, pustki â?? ale takÅ¼e odpowiedzialnoÅ?ci za wypeÅ?nienie jej tym, co Mistrz
wszczepiÄ? swoim Å¼yciem, pracÄ i sztukÄ .

Dziedzictwo to wyznacza kierunek odczuwania i myÅ?lenia o muzyce i o ogÃ³lnie sztuce, jako
przestrzeniach pojednania z naturÄ i wartoÅ?ciami ponadczasowymi: etosem pracy i
Å?wiadomoÅ?ciÄ misji.

KaÅ¼dy utwÃ³r, kaÅ¼da interpretacja stanowiÄ?a dialog:

z Jego idiomem,

z Jego myÅ?leniem o czasie,

z Jego wizjÄ improwizacji,

z tradycjÄ kodÃ³lyowskÄ , dalcrozeowskÄ , z â??nowym nauczaniemâ?• â?? wpisanymi w
twÃ³rczoÅ?Ä? i pedagogikÄ? EsztÄ?nyiâ??ego.

â,»

SYMPOZJUM UMFC

Koncert byÅ? czÄ?Ä?ciÄ? przedsiÄ?wziÄ?cia zorganizowanego przez WydziaÅ? Edukacji
Artystycznej UMFC w ramach sympozjum:

â??KreatywnoÅ?Ä? w Edukacji Muzycznej. Szabolcs EsztÄ?nyi â?? pianista, kompozytor,
pedagog.â?•

Wydarzenie to tworzyÅ?o naukowe, artystyczne i emocjonalne tÅ?o caÅ?ego wieczoru.

NADANIE IMIENIA SALI UMFC

W ramach uroczystoÅ?ci jednej z sal Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina nadano imiÅ? Szabolcs EsztiÅ?ny i ego Å?? symbolicznie zapisujÅ c Jego obecnoÅ? w przestrzeni, w ktÅ?rej uczymyÅ?, inspirowaÅ? i prowadziÅ? kolejne pokolenia muzykÅ?w.

Ewa Jakubowska /byÅ?a uczennica/

[PORÅ?WNAJ WPIS NA TEMAT TEGO WYDARZENIA NA FB](#)

Å?,»

Biogram Szabolcs EsztiÅ?ny wg PROGRAMU Koncert UMFC 03.12.2025 Å?? Å?roda na OkÅ?lniku Å??

SZABOLCS ESZTIÅ?NY

Ur. 20 XII 1939, zm. 29 VI 2024, wybitny wÅ?gierski improwizator, kompozytor, pianista i pedagog, przez ponad pÅ?Å? wieku zwiÅ?zany z Uniwersytetem Muzycznym Fryderyka Chopina, doktor honoris causa naszej uczelni. UrodziÅ? siÅ? w Budapeszcie. UczestniczyÅ? w rewolucji wÅ?gierskiej w 1956 roku. Represjonowany przez komunistyczne wÅ?adze WÅ?gier, w 1961 r. przyjechaÅ? do Warszawy. UkoÅ?czyÅ? studia w PaÅ?stwowej WyÅ?szej Szkole Muzycznej w klasie fortepianu Margerity Trombini-Kazuro oraz w klasie kompozycji Witolda RudziÅ?skiego. W roku 1968 oÅ?eniÅ? siÅ? z pianistkÅ TeresÅ Roston i zamieszkaÅ? na staÅ?e w Polsce. Jako solista wystÅ?powaÅ? na najwaÅ?niejszych festiwalach muzycznych w kraju i za granicÅ . DokonaÅ? wielu prawykonaÅ? i nagraÅ? dzieÅ? polskich kompozytorÅ?w, m.in. T. Sikorskiego, K. Serockiego, P. SzymaÅ?skiego, A. Panufnika, Z. RudziÅ?skiego, K. Pendereckiego, R. Augustyna, A. BieÅ?ana. KoncertowaÅ? z najlepszymi orkiestrami w Polsce i w Europie. WspÅ?pracowaÅ? z wybitnymi artystami, m.in. z Z. Krauze, J. Artyszem, A. Hiolskim, H. Holligerem, R. JabÅ?oÅ?skim, J. KotnowskÅ , J. RappÅ©, O. Pasiecznik, S. SkoczyÅ?skim, J. SokoÅ?owskim i H. Zemlerem. WspÅ?tworzyÅ? znakomite duety fortepianowe z Jerzym Witkowskim (przez 30 lat) i z IwonÅ Mironiuk (1997Å??2024), wystÅ?powaÅ? z Warsztatem Muzycznym, z Kwartetem WilanÅ?w, z formacjami inicjowanymi przez J. Kornowicza i R. Lateckiego, wspÅ?tworzyÅ? totalno-elektroniczne projekty z T. Sudnikiem. W roku 1968 zostaÅ? laureatem pierwszej nagrody OgÅ?nopolskiego Konkursu Improwizacji Fortepianowej. W roku 1988 otrzymaÅ? medal ZKP za popularyzacjÅ? polskiej muzyki wspÅ?czesnej, a w 1989 nagrodÅ? Sekcji KrytykÅ?w SPAM Å??OrfeuszÅ?•. W 2009 roku zostaÅ? odznaczony przez Prezydenta RP Lecha KaczyÅ?skiego KrzyÅ?em Kawalerskim Orderu ZasÅ?ugi Rzeczypospolitej Polskiej, a w roku 2019 otrzymaÅ? ZÅ?oty Medal Å??ZasÅ?uÅ?ony Kulturze Gloria ArtisÅ?•. W 2023 roku zostaÅ? czÅ?onkiem honorowym ZKP. ByÅ? pionierem w dziedzinie nauczania improwizacji fortepianowej w Polsce. Od roku 1972 nieprzerwanie, przez ponad 50 lat, pracowaÅ? jako pedagog improwizacji w PSM II st. im. F. Chopina w Warszawie (obecnie ZPSM). Od tego samego roku byÅ? zwiÅ?zany jako pedagog z naszÅ uczelniÅ . W latach 1972Å??78 byÅ? asystentem w klasie kompozycji prof. W. KotoÅ?skiego. W latach 1974Å??1986 zwiÅ?zany byÅ? z Instytutem Pedagogiki Muzycznej i wraz z BarbarÅ TurskÅ powoÅ?aÅ? Eksperymentalny Warsztat Rytmiki, ktÅ?ry staÅ? siÅ? zaÅ? Å?kiem specjalnoÅ?ci rytmika. W latach 1983Å??2023 prowadziÅ? w UMFC zajÅ?cia z improwizacji na specjalnoÅ?ci rytmika, a takÅ?e zajÅ?cia dla studentÅ?w kompozycji i instrumentalistÅ?w (pianistÅ?w).

Był te ¼ związany z Akademią Muzyczną w Łodzi (1989–2014) oraz współpracował z Ferencem Lantosem i Márią Apagyi, twórcami kreatywnej pedagogiki muzyczno-wizualnej i założycielami Wolnej Szkoły Artystycznej w Pács na Węgrzech. Wykształcił kilka pokoleń kompozytorów, improwizatorów i nauczycieli improwizacji. Przez wiele lat zajmował się popularyzacją improwizacji fortepianowej w polskim szkolnictwie muzycznym, prowadził kursy, wykłady i warsztaty na terenie całej Polski. Dla swoich uczniów był niedoścignionym wzorem i mistrzem. Sztukę improwizacji Szabolcs Esztényi nazywał mową dźwiękową i twierdził, że powinna ona rozwijać się naturalnie (tak jak mowa słowna), na każdym etapie edukacji. W jego ujęciu improwizacja to niezwykle spłot intuicji i intelektu, zrzucający twórczość z artystycznym wykonawstwem. Pedagogikę rozumiał jako „czysty humanizm”, pracę swą pojmował jako szukanie i odnajdywanie wolności twórczej i traktował ją jako swoją misję. Mátyás:
Chciałbym być użyteczny. Przez cały okres pobytu w Polsce przywiecał mi to hasło. Chciałbym być użyteczny dla polskiej młodzieży. Dla polskich artystów, dla polskiego szkolnictwa. Dlatego uprawiam pedagogikę i również jako wykonawca, skoro mnie potrzebują, to przede wszystkim wykonuję utwory polskie, czyli w sferze polskiej kultury muzycznej. (oprac. Katedra Edukacji Muzycznej i Rytmiki UMFC)

»

Poniżej tekst skopiowany z ulotki programowej koncertu BIOGRAM i PROGRAM KONCERTU

BIOGRAM i PROGRAM wg ulotki koncertowej UMFC

Koncert UMFC 03.12.2025 – Roda na Okólniku

Program

SZABOLCS ESZTÉNYI

Ur. 20 XII 1939, zm. 29 VI 2024, wybitny węgierski improwizator, kompozytor, pianista i pedagog, przez ponad pół wieku związany z Uniwersytetem Muzycznym Fryderyka Chopina, doktor honoris causa naszej uczelni. Urodził się w Budapeszcie. Uczestniczył w rewolucji węgierskiej w 1956 roku. Represjonowany przez komunistyczne władze Węgier, w 1961 r. przyjechał do Warszawy. Ukończył studia w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w klasie fortepianu Margerity Trombini-Kazuro oraz w klasie kompozycji Witolda Rudzińskiego. W roku 1968 ożenił się z pianistką Teresą Roston i zamieszkał na stałe w Polsce. Jako solista występował na najważniejszych festiwalach muzycznych w kraju i za granicą. Dokonał wielu prawykonań i nagrań dzieł polskich kompozytorów, m.in. T. Sikorskiego, K. Serockiego, P. Szymańskiego, A. Panufnika, Z. Rudzińskiego, K. Pendereckiego, R. Augustyna, A. Biełłana. Koncertował z najlepszymi orkiestrami w Polsce i w Europie. Współpracował z wybitnymi artystami, m.in. z Z. Krauze, J. Artyszem, A. Hiolskim, H. Holligerem, R. Jabłońskim, J. Kotnowską, J. Rappóczy, O. Pasiecznik, S. Skoczyńskim, J. Sokołowskim i H. Zemlerem. Współtworzył znakomite duety fortepianowe z Jerzym Witkowskim (przez 30 lat) i z Iwoną Mironiuk (1997–2024), występował z Warsztatem Muzycznym, z Kwartetem Wilanów, z formacjami inicjowanymi przez J. Kornowicza i R. Lateckiego, współtworzył totalno-elektroniczne projekty z T. Sudnikiem. W roku 1968 został laureatem pierwszej nagrody Ogólnopolskiego Konkursu Improwizacji Fortepianowej. W roku 1988 otrzymał medal ZKP za popularyzację polskiej muzyki współczesnej, a w 1989 nagrodę Sekcji Krytyków SPAM – Orfeusz. W 2009 roku został odznaczony przez Prezydenta RP Lecha

Kaczyński Krzysztofem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej, a w roku 2019 otrzymał Złoty Medal Zasługi w Kulturze Gloria Artis. W 2023 roku został członkiem honorowym ZKP. Był pionierem w dziedzinie nauczania improwizacji fortepianowej w Polsce. Od roku 1972 nieprzerwanie, przez ponad 50 lat, pracował jako pedagog improwizacji w PSM II st. im. F. Chopina w Warszawie (obecnie ZPSM). Od tego samego roku był związany jako pedagog z naszą uczelnią. W latach 1972-1978 był asystentem w klasie kompozycji prof. W. Kotońskiego. W latach 1974-1986 związany był z Instytutem Pedagogiki Muzycznej i wraz z Barbarą Turską powołał Eksperymentalny Warsztat Rytmiki, który stał się zalążkiem specjalności rytmika. W latach 1983-2023 prowadził w UMFC zajęcia z improwizacji na specjalności rytmika, a także zajęcia dla studentów kompozycji i instrumentalistów (pianistów). Był też związany z Akademią Muzyczną w Łodzi (1989-2014) oraz współpracował z Ferencem Lantosem i Măriă Apagyi, twórcami kreatywnej pedagogiki muzyczno-wizualnej i założycielami Wolnej Szkoły Artystycznej w Płocku na Węgrzech. Wykształcił kilka pokoleń kompozytorów, improwizatorów i nauczycieli improwizacji. Przez wiele lat zajmował się popularyzacją improwizacji fortepianowej w polskim szkolnictwie muzycznym, prowadził kursy, wykłady i warsztaty na terenie całej Polski. Dla swoich uczniów był niedoścignionym wzorem i mistrzem. Sztuką improwizacji Szabolcs Esztényi nazywał mowę dźwiękową i twierdził, że powinna ona rozwijać się naturalnie (tak jak mowa słowna), na każdym etapie edukacji. W jego ujęciu improwizacja to niezwykły spłót intuicji i intelektu, zrównujący twórczość z artystycznym wykonawstwem. Pedagogikę rozumiał jako czysty humanizm, pracę swą pojmował jako szukanie i odnajdywanie wolności twórczej i traktował ją jako swoją misję. Mówił: Chciałbym być użyteczny. Przez cały okres pobytu w Polsce przywiecał mi to hasło. Chciałbym być użyteczny dla polskiej młodzieży. Dla polskich artystów, dla polskiego szkolnictwa. Dlatego uprawiam pedagogikę i również jako wykonawca, skoro mnie potrzebują, to przede wszystkim wykonuję utwory polskie, czyli w służbie polskiej kulturze muzycznej. (oprac. Katedra Edukacji Muzycznej i Rytmiki UMFC)

PROGRAM wg UMFC

ANDRZEJ KARASZ | SZABOLCS ESZTÉNYI | RYSZARD LATECKI | TADEUSZ WIELECKI | HUBERT ZEMLER Haiku from Romania z cyklu Partytury fotograficzne (2016/2025) Szabolcs Esztényi fortepian (nagranie) Ryszard Latecki trąbka, harmonium, pseudoinstrumenty Tadeusz Wielecki kontrabas Hubert Zemler sample, instrumenty perkusyjne

SZABOLCS ESZTÉNYI Studie III z Three New Studies for Two Pianos (2003) Szabolcs Esztényi fortepian (nagranie) Iwona Mironiuk fortepian (nagranie) Agata Pankowska koncepcja ruchu i wykonanie

TOMASZ PAWŁOWSKI Preludium kontrasty. Improwizacja fortepianowa Tomasz Pawłowski fortepian

MARTA BOGUSZAWSKA | HUBERT ZEMLER Czynniki X Improwizacja Marta Bogusawska taniec Hubert Zemler werbel

ANDRZEJ KARASZ | HUBERT ZEMLER Konwersacje z czasem free improvisation Andrzej Karasz fortepian Hubert Zemler instrumenty perkusyjne

SZABOLCS ESZTÁNYI | HUBERT ZEMLER Trop z albumu Kreatura (2018) Szabolcs Esztá nyi á?? fortepian (nagranie) Hubert Zemler á?? instrumenty perkusyjne (nagranie) Maja MigaÅ?a á?? fortepian, interpretacja ruchowa Aleksandra BoÅ¼ek | Kinga Flisek | Zofia Sobkiewicz | Helena Sojka | Joanna Å?nieg á?? ruch Opieka artystyczna: ad. dr Agnieszka Widlarz, as. Agata Pankowska

JERZY KORNOWICZ Milczenie dÅ°wiÅ?kÅ³w á?? w stronÅ? Sz. E. na fortepian i elektronikÅ? (2013) Jerzy Kornowicz á?? fortepian Tadeusz Sudnik á?? live electronics

CODA autor filmu: PaweÅ? RyÅ? (2009) montaÅ¼: Agnieszka Widlarz

UMFC Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina Opieka artystyczna: dr hab. Magdalena StÄ?pieÅ?, prof. UMFC Koordynacja koncertu: ad. dr hab. Anna Ignatowicz-GliÅ?ska 3 XII 2025, godz. 19:00 Sala Koncertowa UMFC ul. OkÅ³lnik 2, Warszawa

á?? przerwa á??

UMFC

Uniwersytet Muzyczny

Fryderyka Chopina

Opieka artystyczna: dr hab. Magdalena StÄ?pieÅ? , prof. UMFC

Koordynacja koncertu: ad. dr hab. Anna Ignatowicz-Glinska

3 XII 2025,

godz. 19:00

Sala Koncertowa UMFC

ul. OkÅ³lnik 2, Warszawa

ZDJÄ?CIA á?? Ekspozycja i wystawa towarzyszą ca autorstwa dr Agnieszki Widlarz /zbiory prywatne autorki wpisu/.

Kategoria

1. Artykuł?

Data utworzenia

2026-02-16

Autor

ewa23